

ZÁKÁNY ANTAL

AZ ÉLETBEPUSZTULÓ

*A fa megérzi a halál közeledtét,
de nem hal az életbe bele,
az életbe,
a legnagyobb riadalomba.
Te ember voltál,
életbe pusztuló ember.
Hagytad, hogy kiszálljanak
szép szemedből a lepkék,
hagytad, hogy zengő tavaszidőn
lehulljon a lelked,
hogy lehulljon a lelked lombja.
A Nap, ha meghal délutáni órán,
meg sem is hal,
hisz nincs Naphalál,
nincsen kora esti!
És Te miért hagytad,
érő déli óra előtt
miért hagytad
ifjú lelked napját
hamar odaveszni?!*

1976. november 23.